

Betænkning

over

I. forslag til lov om arbejdsskadeforsikring, II. forslag til lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. og III. forslag til lov om ændring i lov om invalideforsørgelse (Om opregulering af forsørgelser).

Betænkning afgivet af socialudvalget den 9. februar 1978

Udvalget har behandlet lovforslagene i en række møder og herunder haft samråd med socialministeren, der tillige har besvaret spørgsmål stillet til skriftlig besvarelse.

Skriftlige og/eller mundtlige henvendelser er modtaget fra:

Butikshandelens Fællesråd,
Byggefagenes Samvirke,
Centralforeningen for Stampersonel,
Dansk Fiskeriforening og
Danmarks Havfiskeriforening,
De samvirkende danske Landboforeninger
og
Danske Husmandsforeninger,
De samvirkende Invalideorganisationer,
Lunn, Leif, advokat, Odense, og
Ulykkesforsikringsforbundet for Dansk Fiskeri.

De fra socialministeren modtagne svar og de modtagne skriftlige henvendelser samt de hertil fra socialministeren indhentede kommentarer vil blive optrykt i et bilagshæfte til betænkningen under hensyn til, at forslag til lov om arbejdsskadeforsikring er revision af en lov, som med en række ændringer har været gældende siden 1933.

Ad I. forslag til lov om arbejdsskadeforsikring.

Udvalgets droftelser har navnlig vedrort de nedenfor anførte forhold.

Erstatningen for tab af erhvervsevnen. jfr. den foreslåede § 27, hvorunder udvalget har droftet forslaget om, at der ikke ydes erstatning for tab af erhvervsevnen, hvis tabet er mindre end 15 pct.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Danmarks kommunistiske partis medlem af dette) ønsker i denne forbindelse at fremhæve, at omlægningen af erstatningen fra en invaliditetserstatning til en erhvervsevnetabserstatning betyder, at erstatning ikke længere skal udmåles som erstatning efter en medicinsk invaliditetstabel, men derimod efter en konkret vurdering af den skadelidtes tab af erhvervsevne. Det fremgår nemlig af bemærkningerne til lovforslaget og af betænkning nr. 792/77, side 17, at den medicinske følge af arbejdsskaden ikke bør have nogen selvstændig indflydelse på fastsættelsen af erhvervsevnetabsprocenten (men alene betydning ved fastsættelsen af méngraden). Hvis skadelidte, uanset store medicinske varige følger af arbejdsskaden, genoptager sit sædvanlige arbejde eller andet arbejde til samme løn, tilkommer der ham/hende ikke erstatning for tab af erhvervsevnen. Det fremgår endvidere af betænkningen og af socialministerens besvarelse af flere spørgsmål fra udvalget, at det ikke med fastsættelsen af den nedre grænse for erhvervsevnetabserstatning har været meningen at udelukke i øvrigt berettigede fra erstatning. Det betyder således, at hvis der foreligger et klart og varigt tab af erhvervsevnen, vil der efter forslaget blive ydet erstatning for dette erhvervsevnetab med mindst 15 pct. En sådan erstatning for tab af erhvervsevnen vil blive ydet også i tilfælde, hvor der efter den medicinske invaliditetsbedømmelse efter den gældende lov ikke ville være blevet fastsat en